

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ireny Saralievové a soudkyň JUDr. Andrey Borovičkové Ph.D. a JUDr. Renaty Hertlové v právní věci

žalobkyně: **Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, IČ 41197518**
sídlem Orlická 4/2020, 130 00 Praha 3
Regionální pobočka Praha
sídlem Na Perštýně 6, 110 01 Praha 1

proti
žalované: **MOL Česká Republika, s. r. o., IČ 49450301**
sídlem Purkyňova 2121/3, 110 00 Praha 1
zastoupená advokátkou Mgr. Zuzanou Strakovou
sídlem Konviktská 291/24, 110 00 Praha 1

o zaplacení 32 608 Kč s příslušenstvím

k odvolání žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 5. března 2020, č.j. 13 C 76/2018-41

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně se **potvrzuje**.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni na náhradu nákladů odvolacího řízení 900 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem uznal soud I. stupně žalovanou povinnou zaplatit žalobkyni 32.608 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05% ročně od 1.3.2018 do zaplacení a na náhradu nákladů řízení 2 831Kč. Žalobkyně se uvedené částky domáhala z titulu regresní náhrady podle § 55 odst. 1 zákl. č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění za náklady léčeni úrazu pojištěnce Martina N., který uklouzl na zledovatělém povrchu v areálu čerpačí stanice žalované a utrpěl zlomeninu

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Vrzalová.

kotníku. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby a odmítla svou odpovědnost za předmětný úraz pojištěnce žalobkyně, zpochybnila tvrzený úrazový děj a zdůraznila, že poškozený jí úraz ohlásil s časovým odstupem devíti dnech od ošetření.

2. Soud I. stupně na základě skutkových zjištění, podrobně popsanych v odstavcích 9 – 16 napadeného rozsudku, uzavřel, že Martin N. uklouzl dne 11.1.2017 v prostoru čerpací stanice při nastupování do služebního vozidla na stružce zmrzlé vody vytékající z kaluže, nad níž zaparkoval, které si na jinak čisté a uklizené ploše čerpací stanice nevšiml. Poté z prostoru čerpací stanice odjel, neboť nerozpoznal závažnost zranění. Následně v průběhu téhož dne mu v zaměstnání byla pro bolest přivolána sanitka, při jeho ošetření v nemocnici na Bulovce byla zjištěna faktura kotníku a žalobkyně za jeho ošetření uhradila 32 608 Kč. Žalovaná tuto částku neuhradila přes písemnou předžalobní výzvu žalobkyně, doručenou jí dne 14.2.2018. Důkazy, jimiž měla být prokázána kvalita údržby prováděné v prostorách čerpací stanice žalovanou, shledal soud I. stupně nadbytečnými. Dovodil, že žalovaná porušila svou prevenční a zakročovací povinnost ve smyslu § 2900 a 2901 zák.č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (o.z.) tím, že připustila v jinak suchém a uklizeném areálu čerpací stanice vznik zmrázku, který nemohl Martin N. předpokládat. Žalovaná proto odpovídá za následky újmy na zdraví, kterou Martin N. utrpěl v důsledku uklouznutí na neošetřeném povrchu a je povinna podle § 55 odst. 1 zák.č. 48/1997 Sb. o veřejném zdravotním pojištění uhradit regresní nárok pojišťovny, splatný podle § 1958 odst. 2 o.z. v patnáctidenní lhůtě, stanovené výzvou žalobkyně v souladu s § 1970 o.z. ve spojení s nařízením vlády č. 351/2013 Sb. ve výši 8,05% ročně. Procesně úspěšné žalobkyni přiznal soud I. stupně podle ustanovení § 142 odst. 1 zák.č. 99/1963Sb., občanský soudní řád (o.s.ř.) náhradu nákladů řízení v uvedené specifikaci (odst. 21 rozsudku).
3. Proti rozsudku podala žalovaná včasné odvolání a soudu I. stupně žalovaná vytkla nesprávná skutková zjištění a nesprávné právní posouzení věci. Dovožovala, že nebylo prokázáno, že se úraz pojištěnce žalobkyně stal tak, jak jím byl popsán. Zdůraznila, že svědek Martin N. úraz nenahlásil obsluze čerpací stanice a popis škodného děje není podložen ničím jiným, než jeho výpovědí, která mohla být v obavě z pracovního postihu poplatná tomu, co uvedl svému zaměstnavateli při hlášení pracovního úrazu. Z fotografií, jimiž byl proveden důkaz, není zřejmý původ ani čas jejich pořízení. Pokud se v areálu čerpací stanice nacházel zmrázek, což žalovaná odmítá, prevenční povinnost porušil svědek N., neboť se měl chovat přiměřeně podmínkám počátku měsíce ledna, kdy lze s ohledem na počasí a povětrnostní vlivy výskyt drobných zmrázek předpokládat. Žalovaná učinila vše, co po ní bylo možné rozumně požadovat, aby škodní události předešla, když prováděla údržbu v pravidelných časových intervalech a nelze žádat, aby plochu monitorovala nepřetržitě. Odvolatelka navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k dalšímu řízení nebo, aby jej změnil a žalobu zamítl.
4. Žalobkyně navrhla potvrzení napadeného rozsudku a dovožovala, že škodná událost byla prokázána ucelenou soustavou důkazů, mimo výpověď svědka N. též jeho zdravotní dokumentací, záznamem o úrazu, účtenkou za tankování pohonných hmot na čerpací stanici žalované a fotografiemi předmětného náledí. Odpovědnost žalované za předmětnou škodu je dána tím, že jako provozovatelka čerpací stanice mohla a měla vědět, že se na její provozovně na místě zákazníkům běžně přístupném vytvořila stružka zmrzlé vody, hrozící nebezpečím uklouznutí pro její zákazníky, která byla snadno odstranitelná, odstraněna však nejméně po dobu tří hodin (jak žalobkyně zjistila z digitální podoby soudu předložených fotografií) nebyla.
5. Z obsahu odvolání žalované vyplývají odvolací důvody ve smyslu § 205 odst. 2 písm. e) a g) o.s.ř. Odvolací soud z jeho podnětu přezkoumal napadený rozsudek včetně řízení, které mu předcházelo, v intencích § 212 a § 212a odst. 1 a 5 o.s.ř., odvolání však důvodným neshledal. Soud I. stupně zjistil správně a pro účely svého rozhodnutí dostatečně skutkový stav, který též zásadně správně

právně posoudil, vypořádal se náležitě i s argumentací žalované a odvolací námitky nemohou jeho závěry významně otrástit. Úrazový děj byl v řízení žalobkyní bez významných pochybností prokázán. Svědek N. popsal okolnosti svého úrazu konzistentně s obsahem předchozí korespondence a jeho výpověď je v úplném souladu s dalšími v řízení provedenými důkazy. Z účtenky za pohonné hmoty je zřejmé, že svědek na čerpací stanici žalované dne 11.1.2017 tankoval, z rozpisu plateb k náhradě za léčení se podává, že byl téhož dne odvezen sanitkou k léčení do Nemocnice na Bulovce a z fotografií vyplývá, že v prostoru čerpací stanice se vyskytla námraza v místě, odpovídajícím svědecké výpovědi Martina N., neboť zamrzlá stružka tekoucí ze zamrzlé kaluže se nachází od čerpadla ve vzdálenosti, která přibližně odpovídá svědkovu tvrzení, že uklouzl po cestě od pokladny na místo řidiče ze strany řidiče. Utrpený úraz rovněž svým charakterem odpovídá uklouznutí. Spekulatívni úvahy žalované o tom, že k úrazu mohlo dojít jinde a jinak, nemohou věrohodnost výpovědi svědka, vypovídajícího pod sankcí trestní odpovědnosti za nepravdivou svědeckou výpověď (§ 346 odst. 2 trestního zákona), zpochybnit. Odvolací soud k nim podotýká, že by se jednalo o pracovní úraz, i kdyby svědek uklouzl po cestě na pracoviště na jiném místě než v areálu žalované, a z tohoto pohledu tedy neměl žádný důvod k účelově přizpůsobené výpovědi. Všechny v řízení provedené důkazy ve vzájemném souladu podporují závěr, který soud I. stupně učinil o skutkovém stavu, a ten tak byl zjištěn s vysokou pravděpodobností rozhodných skutečností, blízkí se hranici praktické jistoty (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 8.1.2014 č.j. 28 Cdo 3459/2013). Soud I. stupně rovněž srozumitelně vysvětlil, že další důkazy k údržbě čerpací stanice navržené žalovanou nemají relevantní souvislost s předmětem řízení a proto je neprováděl.

6. Odvolací soud se ztotožnil i s právním posouzením soudu I. stupně s tou výhradou, že soud I. stupně na zjištěný skutkový stav nesprávně aplikoval současně právní úpravu prevenční povinnosti podle § 2900 o.z. a zakročovací povinnosti podle § 2901 o.z. Podle § 2900 vyžadují-li to okolnosti případu nebo zvyklosti soukromého života, je každý povinen počínat si při svém konání tak, aby nedošlo k nedůvodné újmě na svobodě, životě, zdraví nebo na vlastnictví jiného. Podle § 2901 o.z. vyžadují-li to okolnosti případu nebo zvyklosti soukromého života, má povinnost zakročit na ochranu jiného každý, kdo vytvořil nebezpečnou situaci nebo kdo nad ní má kontrolu, anebo odůvodňuje-li to povaha poměru mezi osobami. Stejnou povinnost má ten, kdo může podle svých možností a schopností snadno odvrátit újmu, o níž ví nebo musí vědět, že hrozící závažností zjevně převyšuje, co je třeba k zákroku vynaložit. Ustanovení § 2900 o. z. zakládá obecnou prevenční povinnost každé osoby předcházet vzniku škod a neodpovídá přesně úpravě prevenční povinnosti v ustanovení § 415 zák.č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, účinný do 31.12.2012, neboť nadále již nepočítá s dosahem obecné prevence na případy způsobení škody opomenutím škůdce a postihuje výhradně konání, tj. aktivní jednání osob (obdobně srov. např. Melzer, F., Tégl, P. a kol. Občanský zákoník velký komentář. Svazek IX. § 2894-3081. Praha: Leges, 2018, s. 86 88, či Hulmák, M. a kol. Občanský zákoník VI. Závazkové právo. Zvláštní část (§ 2055 3014). Komentář. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2014, s. 1512). Zvláštní podmínky, za nichž vznikne subjektu povinnost k náhradě újmy způsobené jeho omisivním jednáním (nekonáním, opomenutím), pak stanoví § 2901 o. z. Rozlišení těchto skutkových podstat lze provést za pomoci následujících kritérií: kdo založil nebo zvýšil nebezpečí pro cizí právní statek, jedná; kdo neodvrátil existující nebezpečí, aniž by je zvýšilo jeho konání, opomíjí (Wandt, M. Gesetzliche Schuldverhältnisse. 5. vydání. München: Verlag Franc Vahlen, 2012, s. 329, citováno v: Hulmák, M. a kol. Občanský zákoník VI. Závazkové právo. Zvláštní část (§ 2055 3014). Komentář. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2014, s. 1542). Koná-li vlastník při správě věci a při nakládání s ní způsobem, jenž vyvolá újmu třetí osoby, dopustí se porušení § 2900 o. z. Vytvoří-li vlastník při správě předmětu svého vlastnictví a nakládání s ním nebezpečnou situaci, resp. bude-li mít kontrolu nad nebezpečím hrozícím jinému od předmětu jeho vlastnictví, a přitom neučiní dostatečná opatření k odvrácení hrozící újmy, poruší povinnost plynoucí z § 2901 o. z. (srovnej rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 25 Cdo 3108/2019).

7. V prostoru čerpací stanice vystupují řidiči, kteří mají v úmyslu tankovat, do prostoru účelové komunikace, po účelové komunikaci se pohybují a na ní nastupují zpět do vozidla. Námraza na této komunikaci proto představuje potenciální nebezpečí, v důsledku něhož může dojít k uklouznutí a pádu. Žalovaná jakožto provozovatelka čerpací stanice takovou nebezpečnou situaci vytvořila či tolerovala, ačkoliv nad ní měla kontrolu. Čerpací stanice je určena k využití všem osobám bez omezení, tedy i osobám starším či se sníženou pohyblivostí (takovou osobou může být např. spolujezdec), proto okolnosti případu vyžadovaly, aby žalovaná zakročila a námrazu odstranila, neboť s ohledem na obecnou lidskou zkušenost bylo možno rozumně předvídat, že na ní může někdo uklouznout. Pokud tak žalovaná neučinila, porušila svou povinnost, stanovenou § 2901 o.z. V důsledku opomenutí žalované odstranit námrazu došlo k úrazu svědka Martina N.. Pro úplnost lze dodat, že ustanovení § 2901 o.z. má subsidiární povahu a uplatní se pouze tehdy, pokud daná povinnost není upravena speciální právní úpravou. Tato podmínka je v souzené věci splněna, jelikož žádné speciální ustanovení zákona neukládá žalované povinnost zachovávat schůdným prostor čerpací stanice, kterou provozuje. Škoda vzniklá při chůzi po účelové komunikaci nemá původ v provozní činnosti ve smyslu § 2924 o.z., neboť příčinou škody nebyla povaha činnosti žalovaného (provozování čerpací stanice, obdobně viz usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 25 Cdo 573/2009). Vzhledem k tomu, že žalovaná v důsledku porušení své zakročovací povinnosti odpovídá za úraz svědka N. a jeho následky, je dána i její povinnost nahradit žalobkyni ve smyslu § 55 odst. 1 zák. č. 48/1997 Sb. o veřejném zdravotním pojištění náklady, vynaložené na zdravotní služby, poskytnuté v souvislosti s předmětným úrazem jejímu pojištěnci. Spoluzavinění na straně Martina N. ani odvolací soud neshledal, neboť jak již případně uvedl soud I. stupně, v prostoru suché a uklizené čerpací stanice nemohl svědek existenci námrazy očekávat. Stružku námrazy mohl též snadno přehlédnout, jestliže obcházel vozidlo, stojící nad kaluží.
8. Z popsaných důvodů odvolací soud rozsudek soudu I. stupně jako věcně správný podle § 219 o.s.ř. potvrdil, včetně správného výroku o náhradě nákladů řízení mezi účastníky. Podle § 142 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 224 odst. 1 o. s. ř. má procesně úspěšná žalobkyně právo na náhradu nákladů odvolacího řízení, které představuje paušální náhrada výdajů podle § 151 odst. 3 o.s.ř. ve výši po 300 Kč za tři úkony (vyjádření, příprava na jednání, účast na jednání odvolacího soudu) podle § 2 odst. 3 vyhl.č. 254/2015 Sb. o stanovení výše paušální náhrady pro účely rozhodování o náhradě nákladů řízení v případech podle § 151 odst. 3 občanského soudního řádu a podle § 89a exekučního řádu

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není dovolání přípustné.

Praha 28. ledna 2021

JUDr. Irena Saralievová v. r.
předsedkyně senátu